

Organizacija dela na šoli po 13. marcu

S preventivnimi ukrepi in pripravami načrta zagotavljanja kontinuiranega dela smo v šoli začeli takoj po priporočilih z države. Prilagoditi smo začeli izvajanje interesnih dejavnosti, nismo pa verjeli, da se lahko zgodi scenarij, ki ga živimo danes. Čez noč smo bili postavljeni pred dejstvo, da so razmere tako resne, da bo prišlo do zaprtja šol. Dan pred zaprtjem šole sem sklical izredno konferenco, kar med poukom, in v eni uri smo se z učitelji dogovorili osnovne stvari o izvajanju aktivnosti v času zaprtja šole. Dorekli smo protokol evidentiranja, že takrat predvideli najverjetnejše težave pri stabilnosti internetnega omrežja, se izjasnili glede pomena izbire prave količine snovi za dijake, izpostavili nekatere poznane načine spletnega komuniciranja, aplikacij in podobno.

Smu globoko v tretjem tednu izobraževanja na daljavo, na katerega nas nihče ni pripravjal. Metode poučevanja so drugačne, gradivo je potrebno drugače pripraviti, potrebuje smiselno strukturo, česar v enem vikendu ni bilo mogoče narediti. Na to nismo bili pripravljene ne učitelji niti dijaki in njihove družine niti internetna omrežja. V prvem tednu iskanja rešitev se je med dijaki in učitelji vzpostavila intenzivna sodelovalna mreža. V vodstvenem timu pa smo vzpostavljali informacijsko bazo, vrste obveščanj in usmerjali z navodili za poročanje ter predlagali pripomočke za preglednejše

delo in vodenje baz podatkov. Vse to z namenom, da bi imeli vsi vpleteni čim širšo sliko in vpogled v dogajanje na različnih ravneh, od delovanja posameznika, do delovanja šole.

Spomnim se, da sem v preteklih letih večkrat omenil, da se šolski sistem zelo počasi spreminja, česar ni bilo lahko

priznati. Spremembe v razvitem gospodarstvu sem opazil čez noč. Danes z veseljem lahko potrdim, da smo noč prilagodili in spremenili način dela in se marsikaj novega naučili. Dokazali smo, da zmoremo. In očitno se tudi šola, če je to potrebno, lahko spremeni. S čimer pa ne nakazujem, da bi bilo dobro s takim načinom nadaljevati. Ravno nasprotno. Pričakujem, da bomo v mirnem času še toliko bolje razumeli, zakaj je prav, da izkoristimo čas, ki ga imamo učitelji in dijaki na voljo za neposredno delo. Obenem pa bomo lahko izkoristili prednosti sodobne tehnologije – ne da nadomesti pouk, ampak olajša in dopolni proces neposrednega dela z dijaki.

Čestitke in pohvale vsem učiteljem, ki omogočajo kvalitetno nadaljevanje izobraževalnega procesa, in dijakom, ki se zavedajo pomena znanja in pridobivanja veščin. Danes že vemo, da so pred nami še mnogi izzivi – preverjanje znanja, ocenjevanje, zaključevanje, matura in odpravljanje primanjkljajev, ki so nastali tudi zaradi neenakih možnosti. Glede na dosedanje organiziranost, rezultate in celoten šolski kolektiv sem prepričan, da jih bomo s pravo mero potrpljenja in usklajevanja uspešno rešili.

Andrej Rutar, ravnatelj

Sodelovanje onkraj vseh koronameja

Ves svet je danes drugačen kot je bil v začetku leta. Nismo si mislili, da se kaj takega lahko sploh zgodi. V naši razviti družbi, z vsem znanjem in tehnologijo, ki ju premoremo. Nevidno zlo je prišlo od daleč in se kar naenkrat priplazilo na naše ulice, vlake, trgovine, bolnišnice, na lokalno tržnico in v naše domove. Razmejilo nas je kot že dolgo ne: spet so se vzpostavile meje; meddržavne, medobčinske, medčloveške. Nasmeh v javnosti so prekriale maske, prepovedani so objemi, druženje. Omejeni so načini življenja, učenja in dela, ki smo jih tako vajeni, da so nam bili samoumevni.

Je v tem, kar nam je to nevidno zlo prineslo, mogoče videti kaj dobrega? Je. Že dolgo ni svet videl toliko solidarnosti in iznajdljivosti. Ljudje se mejam navkljub povežemo, sodelujemo, cenimo povezovalno moč interneta. Kličemo družine, prijatelje, pomagamo sosedem, ne grajamo več zdravstvenega osebja. Pojavljajo se mnoge iniciative, ki si prizadevajo za

še več solidarnosti in strpnosti. Lahko se jim pridružimo kar iz udobja domačega kavča.

Ažurne novice o virusu so sicer zasenčile tiste o migrantih, novi vladi in celo klimatskih spremembah. Kljub temu pa se v nas potihoma zasaja vprašanje, nam narava kaj sporoča? Bomo po tej lekciji upočasnili rast, zmanjšali porabo, kaj spremenili?

Zagotovo bo to za nas velika šola življenja. Kaj pa šola, tista ta prava? Medtem ko so se inovativni učni pristopi in uporaba informacijske komunikacijske tehnologije do zdaj

uvajali načrtovano in strukturirano, smo nekaj tednov nazaj hočeš nočeš vsi morali zaplavati. Dobesedno usposabljanje na delovnem mestu za učitelje in krepitev življenjskih veščin za oboje – učitelje in dijake. Brez projekta in brez načrta krepimo svojo prilagodljivost in vzdržljivost, ustvarjalnost, človečnost in še marsikaj. Najboljše pa je to, da smo v tem (čeprav v resnici narazen) pravzaprav skupaj.

Staša Benko, prof.

Pogled pomočnice ravnatelja in vodje dijaškega doma

Teorija kakovostne komunikacije nas uči, da je dobro, da vemo, kaj in komu želimo nekaj povedati, zakaj je to pomembno in kaj želimo s tem doseči. Komunikacija mora potekati v obeh smereh.

In kakšne so moje dvotedenske izkušnje? Bila sta naporna tedna, vendar pokazala sta, da je v slogi moč. Komunicirali smo na različnih kanalih, vsak s svojo posebnostjo, zahtevo. Z ravnateljem, vodjo dijaškega doma in svetovalno delavko smo se trudili, da bi bili jasni in vsem dostopni. Komunicirali smo z

dijaki, njihovimi starši, učitelji, vsak s svojimi pričakovanji in skrbmi. Tekoča vprašanja rešujemo sproti, odzivamo se na mnenja in odzive dijakov ter učiteljev, za končno evalvacijo pa bo čas, ko se stvari umirijo.

Nataša Martinuč, pomočnica ravnatelja

Dijaški dom v dneh epidemije ni povsem zapuščen. V sobah, kjer bivajo študentje Univerze Nova Gorica, v teh dneh preživljajo samoizolacijo in študirajo na daljavo štirje tuji študentje, s katerimi smo v rednih e-stikih.

Za potrebe morebitne izolacije (karantene) smo občinski civilni zaščiti dali na voljo sobe, v katere v tem šolskem letu niso nastanjeni dijaki. Do sedaj jih še ni bilo treba uporabiti za ta namen.

Čeprav dijakov ni v dijaškem domu, se dnevno zagotavlja podpora, ki jo potrebujejo dijaki in učitelji. Podporni tim sledi potrebam, ki jih izpostavljajo dijaki in razredniki in poskuša odpravljati pomanjkljivosti, ki se jih sproti zaznava.

Karmen Lemut, vodja dijaškega doma

Pomoč dijakom na daljavo

Zaposleni v šolah, dijaki in starši smo bili v marcu nepričakovano postavljeni pred popolnoma nove in neznane izzive šolanja na daljavo. Ne glede na naše spretnosti in izkušnje smo se bili primorani organizirati in vzpostaviti pouk na daljavo. Soočeni smo bili s tehničnimi (vzpostavitev ustreznih komunikacijskih kanalov, posredovanje

in sprejemanje gradiv, dostop do interneta ipd.), vsebinskimi (priprava, način in posredovanje razlage in obveznosti, količina nalog) in vodstvenimi izzivi (vzpostavitev in vodenje aktivov, učiteljskega zbora, sodelovanje in komunikacija vseh strokovnih delavcev).

Posebno pozornost je v dani situaciji potrebno nameniti

tudi posameznim skupinam dijakov. Tako preko razrednikov preverjamo, ali imajo vsi dijaki ustrezno tehnično podporo (računalnik, internet) in dostop do gradiv. Nekaterim smo in še bomo pri tem nudili pomoč, bodisi materialno ali v smislu navodil za odpravljanje težav.

Ravno tako smo pozorni na dijake s posebnimi potrebami, ki imajo v času šolanja ustrezne prilagoditve. Z njimi smo v stiku in preverjamo, kje

imajo težave, kako jim uspe slediti pouku, ali snov razumejo. Pri delu jih usmerjamo, na težave po potrebi opozorimo posamezne učitelje, za tiste, pri katerih vidimo, da je potrebno, pa poteka izvajanje dodatne strokovne pomoči na daljavo.

Tina Vrčon, svetovalna delavka

Učitelje pilonovce smo vprašali, kako ocenjujejo položaj, v katerega nas je novi koronavirus pahnil. Ali so bili pripravljeni na tak način dela, ali so se podobnih učnih metod posluževali že prej? Kaj se lahko iz vsega tega naučimo?

Angleščina na daljavo

Predvsem trenutno prihaja v ospredje inovativnost, srčnost in trud, ki jo kažemo vsi profesorji, ne glede na starost in računalniške izkušnje. Prav vsi iščemo nove poti in se maksimalno trudimo, da bi dijakom zagotovili čim bolj kvaliteten pouk na daljavo. Mogoče mi mladost in redna uporaba digitalne tehnologije pomagata pri spoprijemanju s trenutnim izzivom. Menim, da predvsem pomaga splošna digitalna pismenost, saj lahko tudi nove programe in platforme tako

lažje osvojimo in hitro začnemo z uporabo.

Take situacije si resnično ni mogel predstavljati nihče. Na fakulteti smo sicer imeli nekaj ur namenjenih uporabi digitalne tehnologije, vendar bolj v smislu izdelave PPT predstavitev, uporabe interaktivnih tabel, uporabe tablic pri pouku itd. Kdo bi si mislil, da bo celoten šolski proces potekal v spletnih učilnicah, predavanja pa preko Skypa ali Zooma?

Špela Jelerčič Bučinel, prof.

Pouk športne vzgoje na daljavo

Tudi pouk Športne vzgoje normalno poteka na daljavo. Vsebine so prilagojene, saj nekaterih ne moremo izvajati, zato je poudarek predvsem na tistih, ki v dani situaciji dijaku dajo največ. To je vsakodnevna vadba za zdravje, skrb za uravnoteženo prehrano ter sprostitvev od stresne situacije. Vse v okviru učnega načrta in odgovorjenega obnašanja ter priporočil omejitve gibanja. Pouk poteka preko spletnih učilnic v aAsistentu. Vanje učitelji nalagamo gradivo. Dijaki dobijo po urniku načrt vadbe – nekakšne treninge z navodili, ki jih potem doma izvajajo. Poleg tega izvajajo meritve srčnega utripa, ki jih vpisujejo v razpredelnico na spletu, opisujejo dejavnosti, ko je na urniku program

izbirnih športov, ter odgovarjajo na krajša vprašanja iz teoretičnih tem, kot so doping, fairplay, pravila športnih disciplin in zdrava prehrana. Učitelji na različne načine podajamo snov. Osebnostno dijakom poleg pisnih navodil pošiljam svoje video posnetke, preko katerih jim dam navodila, pokažem vaje in jih motiviram.

Dijake moram zelo pohvaliti, saj se na pouk športne vzgoje zelo dobro odzivajo, opravljajo naloge, vpisujejo podatke in odgovarjajo na vprašanja. Seveda obstajajo izjeme, vendar upam, da bodo tudi tisti kmalu spoznali, da je aktivnost koristna in nujna in da morajo slediti tudi pouku ŠVZ na daljavo.

Igor Sever, prof.

Ples na daljavo

Kako je s plesom, ko je uveljavljena prepoved stikov in druženja? Kako realizirate vsebinsko pouka? So dijaki aktivni, kako? Kaj počnejo, kakšen primer dela na daljavo na tem področju.

Pri pouku Plesa je eden glavnih ciljev graditev dinamike, povezanosti skupine z igrkami in vajami, s katerimi vzpostavljamo telesno bližino in kontakt. No, sedaj to ni mogoče in je delo potrebno prilagajati predvsem pa uporabljati domišljijo. V zadnjih štirinajstih dneh sem delo prilagodila tako, da sem dopolnila vsebine,

ki smo jih v šoli še praktično izvajali, s teoretično podlago. Teoretične vsebine, ki jih skušam dijakom predstaviti s sistemom dela od doma, pa nam vzamejo veliko več časa. V prihodnjih tednih si bomo tako z dijaki ogledali različne video posnetke, prebrali strokovno literaturo ter posneli krajši video material, s katerim bomo na ustvarjalen način pokazali, kako lahko z glasbo, plesom in ritmom opravljamo hišna opravila. Zagotovo pa se bomo domislili še marsičesa ter s tem popestrili delovni vsakdan.

Urška Krečič, prof.

Zgodovina na daljavo

Čeprav se mi je še pred dobrim mesecem celoten pouk na daljavo zdel precej futurističen, pa je pred dvema tednoma postal realnost tudi na naši šoli. 16. marca se je začel zelo naporen teden za dijake in profesorje. Profesorji smo se morali hitro prilagoditi razmeram in pripraviti vse potrebno, da bo pouk potekal nemoteno. Konec tedna sem namenila iskanju idej in pripravljanju delovnih listov za dijake, ki imajo na urniku zgodovino v ponedeljek. In tako je bilo vse ostale dni prvega tedna. Pisanje natančnih navodil, iskanje spodbudnega slikovnega gradiva za motivacijo, naštevanje ciljev, ki naj bi jih posamezen dijak dosegel, pripravljanje nalog, iskanje videoposnetkov in sestavljanje vprašalnika za samoevalvacijo dijaka je postal moj vsakdan. Dijaki so se na zajeten sveženj dela, ki jih je čakal, odzvali zelo dobro. V tako napornih dnevih je bil njihov izpolnjen delovni list nagrada za vse ure pripravljanja nalog in popravljanja delovnih listov s povratno informacijo za vsakega

dijaka posebej. Čeprav so imeli veliko dela, so mi dajali občutek, da se želijo učiti in da jim izobrazba veliko pomeni. Ta občutek na srečo še traja.

Po prvem tednu pa sem ugotovila, da pogrešam predvsem stik z dijaki, zato sem začela uporabljati Skype. Kljub navdušenju pa so se pokazale nekatere slabosti te aplikacije. Sedaj redno uporabljam Zoom, ki mi omogoča, da vse dijake vidim in slišim. Tako lahko dijaki (enako kot v razredu) predstavijo svoj pogled na določene zgodovinske teme. Dan pred virtualno uro jim pošljem oporne točke poglavja, ki ga bomo predelali skupaj, tako da si snov lažje zapisujejo.

Čeprav na začetku te situacije nisem bila preveč optimistična in so bila moja pričakovanja nizka, lahko sedaj izpostavim nekaj prednosti pouka na daljavo. Naučila sem se novih veščin pri uporabi IKT, dijaki se učijo večje odgovornosti in samostojnosti pri učenju, tako profesorji kot dijaki se dnevno prilagajamo na nov način dela in iščemo najprimernejše

rešitve, kar spada tudi med elemente podjetnosti. Nekateri dijaki kažejo veliko mero ustvarjalnosti, ki jo med rednim poukom nisem zaznala. Skratka, problemi so priložnosti za izboljšanje.

Čutim, da se moram zahvaliti številnim pilonovcem. Hvala ravnatelju za pomoč pri iskanju rešitev in razumevanju, ko sem se spopadala z vsemi težavami trenutne situacije. Hvala vsem kolegom, ki ste mi pomagali pri usvajanju znanj za virtualni pouk. Hvala dijakom za pozitiven odziv na delo, potrpežljivost, podporo pri uporabi novosti v virtualnem svetu, vztrajnost in smeh.

Medsebojna pomoč, razumevanje, družbena odgovornost in delo za skupno dobro so pozitivni vidiki tega težkega obdobja, v katerem smo se znašli. Zgodovina je učiteljica življenja, je dejal Cicero. Z dijaki vsako leto znova ugotavljamo, da smo ljudje slabi učenci. Morda pa se bomo tokrat nekaj naučili.

Metka Kolenc, prof.

Klavir na daljavo

V aktivu profesorice glasbe se kadi, kot bi bili septembra, ko se z veliko hitrostjo vse na novo vzpostavi. Naše izhodišče je dobro, saj smo vajene individualnega poučevanja. Zato naš namen ni le, da bi ostali dijaki v stiku z glasbo, temveč odkrivamo določene prednosti in potencialne ter se odzivamo na nov proces z novimi rešitvami, ki

jih bomo lahko implementirali tudi po vrnitvi v normalno stanje. Pouk klavirja poteka pravzaprav kar »normalno«, saj se z dijaki večinoma vidimo preko videokonferenčnih aplikacij. Ali pa nam pošiljajo posnetke svojih izvedb, profesorice pa podamo povratne informacije, ki dijake usmerjajo pri delu. Dijake vidimo v novi luči, saj

so v svojem, domačem okolju; tako so bolj sproščeni, zbrani, imajo manj treme in se čutijo manj izpostavljene. Mnogo jih predela več snovi kot običajno in tudi kakovost je boljša. Zato tudi z ocenami ne bo težav.

Bojana Šaljić Podešva, prof.

In kaj o pouku na daljavo pravijo dijaki? Prosili smo jih, naj nam predstavijo svojo izkušnjo in zapisali so veliko. Nekaj utrinkov vam ponujamo v branje.

Sprva smo se s sošolci le smejali temu virusu, ker si niti predstavljali nismo, kako resna je stvar. Nato pa so nas ravnateljevo obvestilo in prazne učilnice popolnoma prizemljile.

Ko smo izvedeli novico, da se bodo zaprle šole, sem bila skoraj navdušena, saj sem si pouk na daljavo predstavljala kot nekakšne enotedenske počitnice. A moje mišljenje se je že v ponedeljek, ko sem se prebudila in odprla elektronsko pošto, spremenilo, saj me je zasulo ogromno sporočil profesorjev. Spoznala sem, da to ne bodo niti počitnice niti ne bo trajalo tako malo časa.

Ob začetku pouka na daljavo je bilo zame zelo stresno, saj nisem večča uporabe tehnologije.

Leto 2020 nam je prineslo izkušnjo drugačnega načina pouka kot smo ga vajeni. V začetku izvajanja pouka na daljavo je bilo nekaj zmede, predvsem zaradi nepripravljenosti na takšen način dela. Vendar se je po preteklih dveh tednih pokazalo, da se dijaki in profesorji znamo hitro organizirati in prilagajati spremembam. Pouk na daljavo od dijakov zahteva veliko samostojnega dela in visoko stopnjo samodiscipliniranosti.

Pouk na daljavo je v primerjavi s klasičnim poukom, ki smo ga vajeni, precej drugačen, vendar prav zato zanimiv. Najbolj me je skrbelo, kako bo z razlago nove snovi, vendar pri tem nimamo težav, saj se lahko vedno obrnemo na profesorje, ki nam z veseljem pomagajo.

V splošnem mi način pouka, ki je bil vzpostavljen v času pandemije ustreza. Všeč mi je, da si lahko čas svobodno razporedim in nisem obremenjena z natrpanim urnikom. Kljub temu pa sem kmalu ugotovila, da to niso počitnice, ampak je to le delo v obliki, ki je nisem bila vajena. Prve dni sem bila nedvomno preobremenjena s tokom informacij, ki je do mene prihajal preko različnih družbenih omrežij, kajti način komunikacije z učitelji še ni bil dogovorjen. Kmalu pa je delo steklo, za kar gre pohvaliti šolo, ki se je res potrudila, da dijakom zagotovi, kar se da najboljšo izobrazbo v teh težkih časih.

Najtežje je, ker ne morem objeti ali videti svojih sošolcev.

Delo na daljavo mi ni ravno všeč, saj mi vzame res veliko časa. Menim, da včasih dobimo snovi več, kot bi jo sicer v šoli predelali, zato moram šoli posvetiti skoraj ves svoj dan.

SE NADALJUJE ...